
WAT BRENGT 2017 VOOR DE HUISARTS?

Als in de laatste "Huisarts & Wetenschap" naar aanleiding van het NHG-congres 2016, hoogleraar en klinisch geneticus Han Brunner spreekt over de mogelijkheid van een farmacogenetisch paspoort, dan weet je het: er begint iets te bewegen. Want zelfs in de toch wel als conservatief te beschouwen huisartsenwereld begint aandacht te komen voor nieuwe ontwikkelingen in de (epi)genetica. In Medisch Contact stond recent een artikel waarin gesproken werd over de mogelijkheden van ingrijpen in het DNA, door middel van CRISPR-cas. En in deze zelfde eerder genoemde H&W werd ook al gerept over de mogelijkheden van deze techniek bij zeldzame aandoeningen. Die, schrik niet, in de gemiddelde huisartspraktijk toch wel 100-150 keer voorkomen.

Dit is een positieve ontwikkeling. Een negatieve zie ik ook: de vertraging in het meegroeien van wat ik maar onze beroeps-software noem. Ons HIS. De wil is er, maar de mankracht ontbreekt bij de leveranciers, om van het nogal logge HIS een echt flexibel en onderling verbonden platform te maken. De 'blue button' om gegevens door de patiënt te laten downloaden, is er nog lang niet. Ik verwacht ondertussen een parallelle beweging waarbij misschien grote spelers als Apple of Microsoft een mooi platform ontwikkelen, waarbij de patiënt aan de leidende kant zal staan. En dan móeten de HIS-sen (én de KIS-sen) wel meebewegen. Of uitsterven...

Tenslotte zie ik dat de acceptatie van wearables en apps bij patiënten momentum lijkt te krijgen. Zou 2017 het jaar zijn waarin we echt die zaken professioneel gaan regelen en in ons arsenaal opnemen?

Bart Timmers
huisarts

